

kitalált középkor...

(folytatás az 1. oldalról)

Ha a Julián naptár hibáját csak a korrigált 10 nappal szorozzuk be, akkor azt kapjuk, hogy a két esemény között 1340 év telt el, azaz a Csergeyi naptárreform éve nem 1582, hanem 1285, azaz -297 év az eltérés.

Az elmélet felállítását következett a nehezebb feladat, megkeresni, hogy hol lehet "pluszban" ez a 297 év?

Nos, az európai történelmi írás a Római Birodalom bukásáig, illetve az azt követő kb. egy évszázadban még jól nyomon követhető. Ezt követi az úgy nevezett "Sötét Középkor", amely a X. századi tart. A kettő közötti 350-400 év azért kapta ezt a nevet, mert sem írásos emlékekben, sem építészeten, sem egyéb, bármiképpen is kimutatható módon nem hagyott nyomot maga után, olyan, mintha nem is éltek volna emberek ekkor. Egyetlen rövid időszakban rögög csak fel a nap a sötétség évszázadaiban, abban a mintegy 80 évben, amit Nagy Károly alakja fémjelen, és amit Karoling korszaknak szokás nevezni. Ha nem lennének a Karolingok, semmi nyoma és bizonyítéka nem lenne annak, hogy valóban létezett sötét középkor. Illig professzor hát felvette a kérdést: Valóban léteztek-e a Karolingok és élt-e valaha Nagy Károly?

Kutatásait 1986-ban kezdte, és már 1991-ben teljes bizonyossággal megadta a választ: Sem a Karoling kor, sem Nagy Károly, és így maga a "Sötét Középkor" sem létezett, és ezt az állítását könyvében minden lehetséges megközelítésben igazolta is.

Építészet - Róma bukása után a mai Francia és Német területek római városai hanyatlásnak indultak, mindazonáltal egészen a VI. sz. végéig folyamatosan igazolható régészeti és lakottság ténye. Ezután eltűnnek a leletek, mintha ezek a városok álomba merültek volna, hogy aztán a X. sz.-ban újjáéledjenek, és ott folytassák az életüket, ahol a VI. sz.-ban abba hagyták. Ez legáltalában szokatlan.

Azok a városok, amelyeket állítólag a Karolingok alapítottak (pl. Köln, Aachen) a legendán túl szintén nem tudnak egyeb "bizonyítékot" adni. A professzor Kölni és Aacheni ásatásaival bebizonyította, hogy a legelső régészeti leletek, ház és templommaradványok ezekben a városokban a XI. sz.-ból származnak, alatta semmi, csak üres föld található... A kor leghi-

resebb emléke, az Aacheni várkapolna, amely állítólag a Karolingok koronázó és temetkező helye volt, szintén megbukott a beható vizsgálatokon. Stílusa mindig is zavarba ejtette a művészettörténészeket, hiszen részben a VI. sz.-i bizánci stílus jellemzi, részben pedig határozottan román elemeket mutat fel (XI. sz.). Nos, ha kivesszük azt a bizonyos 297 évet, akkor mindjárt közvetlen közelségbe kerül a két időszak, és érthetővé válik a különböző stílusok egyidejű alkalmazásának ténye.

Bebizonyosodott továbbá, hogy a kápolnában alkalmazott boltozási technikák csak a XI. sz. után jelennek meg Európában. Az egész Karoling építészeten éppen ez a furcsa. Az épületek, melyeket erre az időszakra datálnak olyan építészeti és stílusztikai megoldásokat mutatnak, amelyek a 800-as években hirtelen, minden előzmény nélkül felbuknának, majd Nagy Károly halála után nyomtalanul eltűnnek, hogy aztán 200 év múlva (sokkal gyengébb és kezdetlegesebb kivitelben) újra kitalálják őket. Érthetetlen...

Írott források - Ezen a téren, ha lehet, még rosszabb a helyzet. Már az 1980-as évek végére világossá vált, hogy az ezen időszakból fennmaradt okiratok (270 db) harmada biztosan hamis. Az elmúlt húsz évben a fennmaradtak több mint feléről is bebizonyosodott, hogy későbbi hamisítvány, és ami még fontosabb, hogy az összes jelentősebb e korra datált Annales, Gesta, a Birodalmi Krónika és a Nagy Károly életrajz is mind-mind XI-XII., sőt XIII. századi eredetű.

Ezek után felvetődik a kérdés - KI, MIKOR, MIÉRT és HOGYAN cselekedhetett meg ezt a minden képzeletet felülmúló történelmhamisítást? Heribert Illig könyve ezekre a kérdésekre is megadja a választ:

II. OTTO NÉMET-RÓMAI CSÁSZÁR (973-983-ig) politikai házasságot köt a Bizánci császár leányával, és ezzel közel ezer év után újra híd kapcsolódik az egykori birodalom keleti és nyugati végéi között. Korai halála után fia, III. OTTO veszi át a trónt (983-1002-ig), aki meglátja a lehetőséget az egykori világbirodalom visszaállítására. Önmagát kinevezi a "vég császárának", de ahhoz, hogy uralkodhasson egész Európa felett, fel kellett mutatnia egy szakraális őst, egy olyan császár-őst, akinek méltó utódja és leszármazottjaként jogosan és megkérdőjelezhetetlenül uralkodhatik a visszaállított birodalomban. (Jól tudta - dicső múlt nélkül nem lehet dicső jövőt építeni)

Így született meg Nagy Károly, aki rövid uralkodása alatt egyesítette Európát, legyőzte minden ellenségét, városokat és kolostorokat alapított, megreformálta az írást, rendszerezte a német nyelvet, helyreállította a latin írásbeliséget, felvirágoztatta a művészeteket, teljesen megújította a kor legyvertét és haditechnikáját, felkarolta az orvostudományt, herbáriumot írt és adatott ki, valamint híhű és jó keresztény mivoltához híven közel száz katedrális építtetett szerte a birodalomban. Mindezek közben

pedig ez a "SUPERMAN" - alig negyven éves uralkodása alatt - megvívott 42 nagyobb háborút, leigázta egész Európát és új virágkört hozott. Pontosan ilyen ősrre volt szüksége Ottónak akinek utódjánál senki sem lehet méltóbb az Imperatori címre. Ő, III. OTTO kezdte el a munkát, amit utódai a Német-Római Birodalom trónján folyamatosan finomítottak, csiszoltak egészen a XIII. sz.-ig.

Az egyház áldását sem volt nehéz megnyernie, hiszen a saját köréből kinevezett udvari emberre volt ebben az időszakban a nyugati kereszténység feje, a pápa.

Hogyan vihette mindezt végbe? Bármilyen meglepő, ez volt a legegyszerűbb.

A 900-as évek végén járunk. Európa lakossága gyakorlatilag 100%-ban írástudatlan. Az egyes városok, falvak közötti érintkezés minimális, a kereskedelem a mélyponton van, csak helyi szintű árucserére korlátozódik. (A belső áruforgalom csak a XI. sz.-i utépítésekkel indul be, a külkereskedelmet pedig az arab hódítás bénítja meg)

Mindezekkel szemben a kolostorokban és rendházakban folyik az okiratok, annalesok, krónikák készítése. Csak itt írnak, és ennek megfelelően csak itt mérik a folyó időt, hiszen itt datálódhatnak az iratok is. Akinek a kezében volt ez a hatalom, az könnyen végrehajthatta, és végre is hajtotta - ÖNMAGA DICSÉNEK EMELÉSÉRE - EZT A CSALÁST.

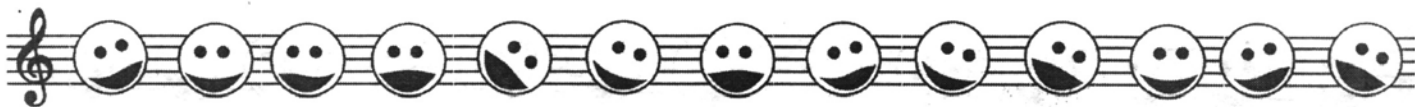
Mindezen állítások bizonyítékait természetesen nem tudtuk itt és most elővezetni, de ha a téma felkeltette érdeklődésüket, minden kérdésre választ találhatnak az alábbi könyvben:

Heribert Illig : KITALÁLT KÖZÉPKOR - A történelem legnagyobb időhamisítása / Allprint Kiadó, 2002 /

Viccek

-Honnan tudja a vak ejtőernyős, hogy közeledik a föld?
-Lazul a kutya poráza.

Kamikazé oktatás:
Oktató: Tessenek figyelni, mert most az egyszer mutatom meg csak.

Erdész szemmel ...

(folytatás az első oldalról)

Ez a tény a következő volt: a 15-ös számú mellékleten szereplő személyeknek az erdőket a következő erdőtagokban engedélyezük, hogy kimérjék. Mellékeltek egy erdészeti térképet és azon megjelölték az erdőtagokat (parcellákat) és azoknak a területeit. A mi feladtunk csak annyi volt, hogy a területek alapján egy gyűlést szervezzünk meg az örökhatóságokkal vagy az örökösökkel és mindenki eldöntse, hogy melyik parcellába mérődjön ki a területe. Valószínűnek

tartom, hogy az Erdészeti Hivatalok mindenütt így próbálták kivitelezni az erdők visszamérését, mivel mindenik hivatalnak felettesei vannak. Ők adják ezeket az utasításokat.

Egyes tulajdonosok a fent említett gyűlésen úgy határoztak, hogy közösen fogják az erdőket művelni, megalakítva az erdőtársulásokat a mezőgazdasági társulások mintájára, mivel erre akkoriban más törvényes keret nem volt. Az így megalakult társulás egy tömbbe vette át az erdőket. Viszont a társulások vezetőit az állami hivatalok figyelmeztették, hogy még nem létezik törvény a megfelelő tartamos erdőgazdálkodásra, ezért ne számítsanak, csak arra, hogy a tagságnak nem tudnak bélyegezni mást mint szá-

razfát és tűzifát (azaz egészségvédelmi vágást). Akik nem társultak jogi szempontból azoknak külön parcellát mértek. Ha véletlenül csak az erdőszélén mérődött ki a terület és abban az erdőben gyéríteni kellett, az állami erdészeti a fennmaradt területen kivitelezte a bélyegzést és a fa kitermelését. Ha a tulajdonos kérvényezte, hogy bélyegezzenek neki is fát a kimért erdőből akkor a válasz az volt az állami erdészeti részéről, hogy nincs rá törvényes keret ezért nem bélyegezhetnek mást csak egészségvédelmi vágást a kimért erdőben. A mostanig felvázolt

helyzetek szerintem országosok, mert az állami hivatalok nem jogi személyek hanem egy bukaresti székhelyű állami jogi személy helyi kirendeltségei (akkoriban a név a ROMSILVA R.A. volt). Az állandó megfeszített munka és a különböző családi problémák arra készítették, hogy a közhivatalnoki állásról lemondjak és a feleségemet követve Szentegyházára költözzek. Amikor Szentegyházára költöztem akkor úgy döntöttem, hogy többé közéleti szerepet nem vállalok, mint tanár tevékenykedem. Azt kell mondjam, hogy szerencsém volt mert Székelyudvarhelyen kaptam egy

szaktanári állást. Mind a mai napig szaktanárként tevékenykedem és továbbra is foglalkoztatnak az erdőgazdálkodás gondjai.

Az igazi "reform" kezdete talán a 26/1996-as törvény ami az új erdőrendtartási törvény (Codul Silvic), amelynek a módosítására már több javaslat is volt, de az Állami Erdőgazdálkodási Egyedárúság (volt ROMSILVA R.A, jelenlegi Regia Naționala a Pădurilor) ellenállása végett nem lehet a parlamenten keresztül kivitelezni. Ez a törvény azért a régi Erdőtörvénykönyvből meghagy néhány olyan kitétel ami a politikum beleszólását eredményezi az erdőgazdálkodásba. Ezt a törvényt MOST IS ALKALMAZZÁK az eredeti változatban.

A kormányváltás természetesen mindig a törvények változtatását eredményezi, ami nem került el az 1/2000-es törvényt sem, megjelenve a 102/2001-es sürgősségi kormányrendelet. A 18/1991-es FÖLDTÖRVÉNY ALAPJÁN MÁR KIMÉRT ÉS TULAJDONBA HELYEZETT TERÜLETEKRŐL úgy rendelkezik, hogy azok véglegesnek. Ezen módosítani már csak az érdekelt felek közötti civil megállapodásokkal (adás-vétel, terület csere és egyéb ehhez hasonló) lehet.

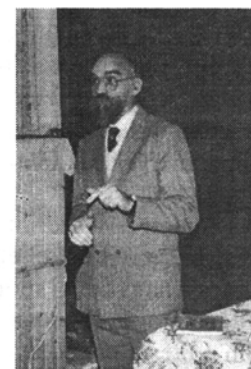
(Az erdőgazdálkodás reformjáról a következő lap-számunkban olvashatnak.)

Szilágyi Ferenc - erdőmérnök

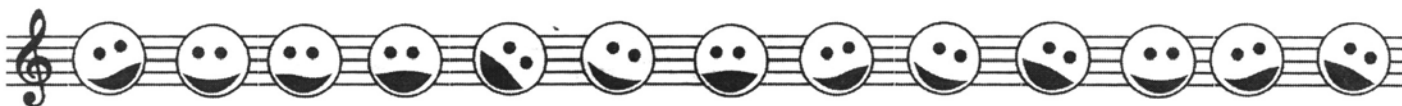
Bolyai Jánosra emlékezve

A megemlékezés - 2003 februárjában - a Gábor Áron líceum tanárai: Máthé István, Kovács Imre, Vass István, Vass Mária, Mihály Árpád előadásorozatával indult. Ezt követte Oláh Gál Róbert könyvbemutatója: Gondolatok Bolyai Jánostól és Bolyai Jánosról. (A szerző egy példányt a Városi könyv-

tárnak adományozott, köszönet az olvasók nevében). A találkozó folytatásaként irodalmi műsorral emlékeztek a nagy matematikusról Nagy Eszter tanárnő diákjai, majd Kocsis István "Bolyai János" c. monodrámáját hallgathattuk meg Kiss László lebilincselő előadásában. A találkozón leleplezték Bodó Levente szobrászművész emléklapoktját is.

Sz.K.

Hej, tulipán, tulipán

- HÚSVÉTOT KÖVETŐ HÉTEN AZ ALAPÍTVÁNY HATODIK ÍZBEN SZERVEZTE MEG A HAGYOMÁNYOS BÚTORFESTŐ TÁBORÁT.
- NEGYVEN RÉSZTVEVŐRE SZÁMÍTOTTUNK, DE ÖTVEN GYŰLT ÖSSZE.
- IRÁNYÍTÓINK: SZÁSZ JUDIT, HASZMANN GABRIELLA ÉS BIRTON LÁSZLÓ

EZÜTTAL AZ ASZTALOSMESTERÜNK LŐRINCZ PÁL VÁLLALKO-

zó volt.

- FESTÉSRE KERÜLTEK NAGY ÉS KIS TÉKÁK, LÁDIKÁK, NAGY ÉS KIS SZÉKEK, FOGASOK, SZEKRENYMAKETTEK.
- AMBRUS EDIT NAGY TÁLALÓSZEKRENY DÍSZÍTÉSÉT VÁLLALTA.
- A "LEGTERMÉKENYEBB" FESTŐMŰVÉSZÜNK MIHÁLY ZOLTÁN, VII. O. TANULÓ
- A RÉSZTVEVŐK ÉTKEZTETÉSE A BALÁZS GABI FÉLE VENDÉGLŐBEN TÖRTÉNT MINDENKI NAGY MEGELÉGEDÉSÉRE.
- TANULMÁNYI KÖRÜTUNK EZÜTTAL: KARÁCSONYFALVA, VARGYAS, MAKSA, CSERNÁTON, TORJAI BÜDÖS BARLANG.
- A FESTŐTÁBOR TERMÉKEIT MEGTEKINTHETIK A KIÁLLÍTÓTEREMBEN MÁJUS 14-IG.

Mikrofonpróba

A Szentegyházi Gyermekfilharmónia Alapítvány 2002. évi sikeres pályázata folytán nagyértékű hangosító- és világosító felszerelésre nyert 4720/2002 iktatószámú támogatást az Illyés Közalapítványtól
HANGVERSENYTEREM BEREKENDÉZÉSE céljából.

A Gyermekfilharmónia legtöbb hangversenyének, összpóráinak helyszíne a szentegyházfalvi Gábor

Áron Műv. Ház nagyterme.

Az Alapítvány Kuratóriuma szeptember 5-i döntése alapján az említett Műv. Ház nagytermében szereltük fel a nyert technikai berendezést.

A polgármesteri Hivatal, a Városi Tanács és a helyi Műv. Ház vezetősége beleegyezett abba, hogy a Gyermekfilharmónia Alapítvány a terem felett társhasználati joggal rendelkezzen.

A hangosítás és a világosítás beszerelésével a terem igényes színpadi előadások helyszínévé vált.

Március 1-én újra kedves barátokat látott vendégül a Múzeum szálló. A hódmezővásárhelyi Johanita segítőszolgálat, dr. Berényi Károly vezetésével értékes adományokkal "leptem meg" közösségünket.

Adományaikból matraccokat és kiságyakat a 4. sz. napközi otthonnak, 30 db. széket a Gábor Áron Művelődési Háznak juttattunk el, az orvosi szekrényeket a gyermekfogászati rendelőkben szereltük fel.

A "Kisördögre" emlékezve

1949-ben állt be a szentegyházfalvi Ördögbetelehemesek közé, végig aktív tagja volt ennek a csapatnak. Erdély András, Ambrus Imre, Portik Bakai Sándor pap bácsik idején jó kedvvel, odaadással játszotta szerepét, az egyik kis ördögöt. Ő volt az egyik mozgó ereje annak, hogy tíz évi szünet után 2002-ben előadhattuk a farsangi ördögbetelehetet Szentegyházfaluban, Lövétén, Szentkeresztbányán, Kápolnáson, Gyímesközéplokon és Gyímesfelsőlokon. A megye által rendezett Kászonaltízi Farsangtemetésen a 74 évével úgy felmászott a fára, mint egy 18 esztendő, csak úgy bámultak a szervezők, amikor levette maszkját és a jelmez alatt egy idős emberke rejtőzött.

Ez a "Kisöreg", ahogyan neveztük Balázs Ignánc volt. Azért írom múlt időben, mert sajnos már nem lehet közöttünk, ugyanis 2002 augusztus 20-án temették el.

Hiányzott az idej ördögbetelehemesek csapatából. Tisztelettel emlékezünk Rá: Daniel Antal, Konrád János, Simó Gábor, György István, Lőrincz Erzsébet, ifj. Molnár András, Farkas Vilmos, Simó Fülöp, Márton András, Simó László, Simó Attila, Konrád Karcsika, Balázs Vilmos, Vitus Vince, Kovács Ernő és György László.

Mindig megmarad emlékezetünkben a vicces kedvű Durumó nevű kisördög. Nyugodjon békességben.

György László

Alapköletétel

2003 április 17-én ünnepélyes keretek között alapköletételre került sor a Mártonfi János iskola udvarán, a sportpálya mellett. Váratlan lehetőséget kapott Szentegyháza: az országban 400 sportszarnok építésére utalt ki pénzt a kormány, melyek közül az egyik szerencsés kiválasztott helységünk volt.

Az eredeti terv szerint egy nagyméretű, több száz férőhelyes sportpavilon kellett volna megépülnön, melyet a helyi tanács a nagyfalusi sportpályára képzelt el. A megvalósítás pillanatára jóval szerényebb, 50 férőhelyes iskolai tornaterem építését engedélyezték, amelyre egy Iasi-i vállalkozó

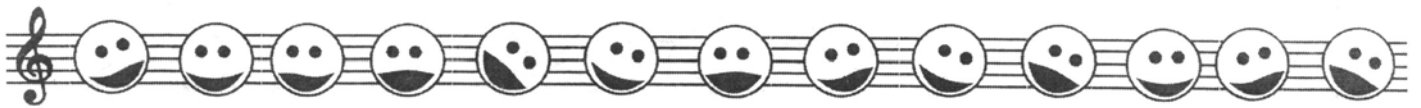
és egy csíkszeredai kivitelező cég nyerte meg a licitet.

A sportbarátok és a tantestület közös kérésére az építkezést a Mártonfi iskola udvarán indították el. A helyszín megváltoztatása érdekében a polgármester és a tanári küldöttség Bukarestbe járt jóváhagyás végett.

Jelen pillanatban javában folyik az építkezés, az alapokat már beöntötték, a tartóoszlopok vasazatát készítik. A tornateremnek vizesblokkjai az iskola tanulóinak, tanárainak wc és mosdó gondjait is megoldják.

Az alapköletétel ceremóniáján rezesbanda muzsikált, a magas rangú küldöttség ünnepelt, a pap áldását adta a munkálatokra, amelyek a szónokok szerint talán őszire be is fejeződhet.

A Hírlap sok sikert kíván az építkezéshez.

@D-felvétel

Alighogy letelet hűsöt, a következő héten máris ed-felvételekre gyűlt össze a Filé. Ez volt életünk második alkalma, hogy dalainkat megörökítették az utókor számára.

Hétfőn ahogy megjelentünk a tanár úr rögtön behangozt, majd leültünk a nagytérembe. Szokatlan, ritka látvány volt, hogy a zenekar előtt két nagy strucc, azaz mikrofon meredezett. A tanár úr figyelmeztetett, hogy vigyázzunk a tiszta játékra, éneklésre, mert ennek a két "mádnak" éles file van.

Mintán a kórus bevonult, elkezdődött a nehéz

munka. A felvétel Keresztes Pali bácsi irányította a számítógép mögött, onnan szólt mikor indulhatott a felvétel. Minden számot legalább kétszer, ilve és állva felvettünk, de előfordult, hogy háromszor-négyszer is újakezdttük, újra játszottuk, mert hol bekerült egy hamis hang, hol rossz volt a kezdés, befejezés, vagy valaki nem jókor lépett be, elaludt.

A régi-régi filések közül is egy páran erősítésként beálltak a nagy csapatba. (Ambrus Edit, Frandes Emilia, Sándor Erika, Kele Edit, Tamás Gabriella, Tamás István, Szöcs Árpád) Ill volt Bene, a tanár úr fia, oboán játszott. Sokáig bágmultuk ezt a furesa hangszert, mert ilyen nincs a Filébe...de még lehet. Most dobtuk mélygömbbe új bőgőünket, esellőnkat, klarinétosunkat. Nem fulladtak bele, elég ügyesek voltak.

Dél felé, amikor már jót haladtunk a felvételrel, egyórás ebédszünetet kaptunk. A folyósón hosszú megterített asztal várt, akéresak egy lakásban. Mind a 160-an gyorsan-gyorsan helyet foglaltunk, majd felszolgálták a menyei spagettit. Az egy órába belefért egy kis főci, fagyó, a napközi udvarán lipinka-hinta.

A pihenő után meghallottuk az ismert terelgető jelt. Tsmét komoly munka. Megállás nélkül dolgoztunk hat óráig. Azt hiszem, azon az es-

tén senkinek sem kellett ringatás, esti mese, altatódal!

Másnap munka-munka, finom pityókástokány, munka-munka, sok jókedo, néha-néha hamis hang.

Késő délutánra megérkeztek az öreg filések, besegítettek a Radetzky Marsch, Moment music-al, Gyászinduló, Meglepetés szimfónia lemműsikálásában. Jó volt velük együtt játszani.

Amellett, hogy komoly hozzáállást igényelt ez a két nap, mégis tele volt vidámsággal, élményekkel. Kiváncsian várjuk munkánk eredményét. 10, 20, 30 én múlva, unokáink mikor hallgatják majd ezt a ed-t, büszkék lehetnek ránk.

*Sándor Erzsébet,
VII. o.*

filihírekfilihírekfilihírekfilihírekfilihírek Fotó

Sikerés Fotótábort szerveztünk két ízben, melynek célja Szentegyhászfalu és környékének megörökítése portrék, életképek, művészfotók készítése. Nyolc székelyföldi művész vállalkozott erre a feladatra: Ádám Gyula, Szabó Attila, Kristó Róbert (Csíkszereda); Barabás Zolt (Sepsiszentgyörgy); Erdély B. Előd, Magyar Hunor és Flórián Csaba (Székelyudvarhely) valamint Burus Tibor (Szentkeresztbánya).

Októberben és januárban gyűlték össze pár napra, így őszi és téli felvételek készülhettek. A több mint 4 ezer próbakép alapján összesen 160-at választottunk és nagyítottunk ki, melyeket március 15-én bemutattunk az ünneplő közönségnek. A legjobb 60 kép kísérője lesz a Gyermekfilharmónia koncertkörútjainak.

Szaszy

Életre kelt a fogászatunk! Szaszovszky Gábor budapesti barátunk már három ízben vizsgálta meg a szentegyházi gyermekek fogait, a rendelő felszerelését vállalva. Rengeteg szerszámot hozott, emellett egy sikeres pályázat is hozzájárult a tökéletesebb felszereltséghez. Van reményünk állandó fogorvos szerződötetésére is. Addig is dr. Szaszovszky Gábor negyedévenként ideutazik múlt nyáron kezelt betegeit felülvizsgálni.

Turnécska

Különleges élmény volt nemcsak a filharmóniás gyermekek, hanem a kísérőik számára is a karácsonyi hangversenykörút Dél-Erdélybe. December 18. és 20. között énekeltünk: Barcarozsnyón többnyire román közönségnek, majd egy töröcsvári és kerci kirándulás után Vajdahunyadra ill. Csernakeresztúrra érkeztünk. Dél-Erdélyi hangversenykörútunkat Szászmedgyesen fejeztük be és rájöttünk, hogy mennyire fontos a szorvány-magyarság számára a magyar dal. Ezt igazolja Lőrincz György bácsi levele is Vajdahunyadról. Segítőtársaink voltak: Lázár Miklós és Gizi (Rozsnyó), Tóth Jani atya Csernakeresztúrról, Haray Pál plébános és Kis Mihály Medgyesről. Köszönjük. (Lőrincz György levele a 8. oldalon)

Fiat-szett

A világon legtöbbet fogyasztó autóbussz a mi Fiatunk. Egész télen állt a garázsban és mégis 30 millió lejünket vitte el. Elhatároztuk ugyanis, hogy még nem temetjük el öreg barátunkat és felújítottuk a nyári kalandozásunk során szerzett székesfehérvári motort. A munkát Sándor Levente és Sándor Elemér végezték nagy szakértelemmel. Reméljük, hogy ezt a nyarat baj nélkül végigszolgálja.

H.S.

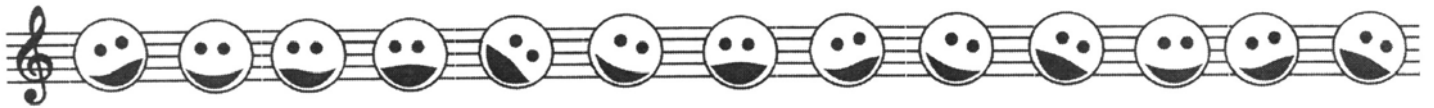
Koncertjeink:

- A 2002- évben az együttes összesen 31 ízben lépett közönség elé:
- február 2: Csíkszereda - Julianus díj kiosztása
- április 28: Lővéte - hangverseny
- május 3: Szentegyhászfalu - Filharmónia Napok-20 éves évforduló
- május 18: Szentegyhászfalu - Pünkösdi hangverseny
- június 5: Szentegyhászfalu - hangverseny a Royal Singers angol kórusnak
- június 25, július 4, 12, 19: Szentegyhászfalu - nyári zenei estek
- július 8: Gyergyócsomafalva - megyenapok
- július 9: Gyergyószentmiklós - megyenapok
- július 20: Csíkszereda - Bolyai Nyári Akadémia záróünnep
- július 23: Szentegyhászfalu -turné előtti koncert
- július 24: Nagyvárad - koncert a Református Teológia dísztermében
- július 27: Balatonakali - szabadtéri koncert
- július 28: Látvány - Falunap - Művelődési Ház
- július 28: Balatonlelle - Szent-István tér
- július 29 este: Pápa - szabadtéri színpad
- július 30: Pápa - Katolikus Nagytemplom
- augusztus 1: Csepel - Művelődési Ház
- augusztus 2: Mórahalom - szabadtéri koncert
- augusztus 4: Ópusztaszer - Millenniumi Emlékmű
- augusztus 20: Szentegyhászfalu - Szent-István napi koncert
- augusztus 24: Szentegyhászfalu - koncert a TOURS-i küldöttségnek
- december 13: Szentkeresztbánya - karácsonyi előzetes
- december 14: Csíkszereda - Julianus díjkiosztás-gála
- december 18: Barcarozsnyó - karácsonyi templomi hangverseny
- december 19: Vajdahunyad - karácsonyi templomi hangverseny
- december 20: Szászmedgyes - karácsonyi templomi hangverseny
- december 30: Szentegyhászfaluban- évzáró ünnepi hangverseny

A felsorolt hangversenyek mindenike nagy közönségsikernek örvendett. Kiemelkedő teljesítményként említhetjük a május 3-i jubileumi koncertet, mely a Filharmónia megalakulásának 20 éves évfordulója tiszteletére hangzott el. Felléptek a gyerekek mellett a régi tagokból verbuválódott ÖREGFILISEK is. (Ez az ifjúsági zenekar azóta is jár próbára.)

Szintén kimagasló volt a nyári és téli hangversenykörútunk, melynek anyagi alapjait saját erőből oldottuk meg, cserekapcsolatok és rendszeres koncertbevételeink segítségével.

Az év során számos együttest láttunk vendégül: Benyus család szimfónikus zenekara, Pataji Citerások, Windsor-i ROYAL SINGERS kórus, Hódmezővásárhely, Marosvásárhely, Kolozsvár, Csíkszereda, Sepsiszentgyörgy művészeti iskoláinak zenekari.

Énekeljünk, énekeljünk...

...Nem a guzsalyosba gyűltünk össze, hanem a VI. Homoródmonti Népdalvetélkedőre. Idén tréfás dalokkal, csúfolódókkal készültek a versenyzők. Nagy volt sürgésnyüzsgés a Múzeum Szálló ebédlőjében, ugyanis ide gyűltek össze nemcsak a versenyzők, hanem azok is, akik évek óta itt vannak, mint nézőközönség. A versenyszabályok nem változtak: a zsűri a szép éneklést, a jó hangot díjazta, figyelembe vette az ének eredetiségét, a népviseletet. A legfiatalabb versenyző, Ladó Emőke (6 éves) sorsot húzott, a fellépési sorrendet így állapították meg: Lövéte, Kápolnás, Szentkeresztbánya, Szentegyhászfalu, Homoródmalmás. (Eddig mindig Almás volt az első)

A legérdekesebb tréfás dalokat a nagybajuszú Lőrincz Gyuri bácsi énekelte, el is vitte a nagydíjat.

A versenyt követő ebéd után volt a kiértékelés:

- Öregek: I. díj Lőrincz György - Nagyfalu
 II. díj Both Antal - Kápolnás
 III. díj György Erzsébet - Kápolnás
 Felnőttek: I. díj Sorbán Enikő - Homoródmalmás
 II. díj Filip Aletta - Szentkeresztbánya
 III. díj Elekes András - Nagyfalu
 Gyerekek: I. díj Ladó Brigitta - Szentkeresztbánya
 Elekes Viola - Kápolnás
 Elekes Mónika - Nagyfalu
 II. díj Tamás Lőrinc - Nagyfalu
 III. díj Bodor Kinga - Homoródmalmás

ték a tréfás énekeket.

A vetélkedő alatt úgy éreztük magunkat, mintha egy fonóban ülnénk, még a színpad is úgy volt berendezve, mint egy falusi szoba. Volt ott festett láda, ládika, székek, tálas...

Kezdődhetett a verseny, minden faluból jöttek gyermekek, felnőttek, öregek.

Már megszoktuk, hogy ezt a nótanapot a nagyfalusi lányok nyitják meg. Az idén is így történt. Nem maradtak le az öregek sem, amikor Nagyfalura került a sor csak úgy énekel-

Késő estig együtt táncoltunk, énekelünk.

Nem lett itt vége a mai napnak. Este 7 órától a Medgyesi Hagymányórzó Táncsoport szórakoztatott bennünket, utána táncokat, énekeket tanítottak, táncház volt. A medgyesiekkel a barátságunk télen szövődött, amikor december 20-án a dél-erdélyi koncertkörutunk utolsó állomásaként meglátogattuk őket. A viszontlátogatás és az egész népdalvetélkedő szerintünk nagyon jól sikerült.

Mihály Zsuzsanna, VII. o.

KATÓ NÉNI

"Mátra alján, falu szélén
 Lakik az én öreg néném.
 Melegszívű, dolgos, derék
 Mese őrsi arany szívét"

Jutnak eszembe Fazekas Anna kedves, jól ismert sorai, Bodó Kató nénire, mindenki Kató nénijére gondolva.

Nem dolgoztam vele együtt, inkább az lett volna a feladatomban, hogy folytassam azt a munkát, az emberpalánták formálását, amelyet Kató néni nagy lelkesedéssel és szeretettel végzett a felszegi 5.-ös számú óvodában sok-sok éven keresztül.

1982-ben, amikor Kató néni helyébe léptem Haáz tanár úr kijelentette, hogy megjött a második Kató néni. Nem tudom mennyire sikerült igazából nyomdokaiba lép-nem, ezt azok tudják megítélni, akik mindkettőnket ismernek. Egy dolog bizonyos: nyolc év után hűlten lettem Felszeghez, nem úgy, mint Kató néni. Mentségemre irandó, hogy a településhez nem lettem hűlten, s még most is szívesen találkozom volt tanítványaimmal, szüleikkel.

Most azonban, halálának közelgő évfordulóján illő Kató nénire emlékeznünk, aki kedves, halk hangú, határozott nevelői egyéniség volt. Szeretettel fordult a gyermekek felé. Nem tett különbséget gyermek és gyermek között, számára egy volt a fontos, az igazi érték, a gyermek. Jó kapcsolatteremtő képességgel rendelkezett, mindenki-

hez barátságos volt. Személyének és szakmai tudásának hatása mind szűkebb és mind tágabb környezetére erőteljes volt.

Az óvoda életében a "gyermekfoglalkoztatás" mellett a játék, öröm, szabadság dominált. Amikor kezdőként ezekkel a feladatokkal találkoztam, úgy éreztem, képtelen vagyok megbirkózni velük. A maga kedves nyugodtságával biztatott, "majd csak belejössz", mondta. 20 évi tapasztalat után ma már én is tudom, hogy igaza volt, fontos a családi körülmények megismerése, türelem és idő kell a jó munkához.

Ő nemcsak tanáccsal, de kaláccsal is ellátott ha Felszegről jövet bekukkantottunk hozzá. Érdekeltek az óvodában történt események, a gyermekek.

Utóljára a kórházban találkoztunk, amikor az Óvodapedagógiai napok alkalmából felkerestük. Hangulatosan, kedélyesen beszélgettünk, csupán csak arra panaszkodott, hogy már elfáradt. Ez a fáradtság pedig már nem a jóleső, munka utáni fáradtság volt, hanem a mindennapi nagy ÉLETBE való belefáradás, amikor az ember sem felkelésnek, sem lefekvésnek nem látja értelmét. Amikor elbúcsúztunk még nem gondoltuk, hogy a következő Óvodapedagógiai napokon már nem lesz kitérő meglátogatnunk. Kató néni már örökre megpihent, de" Ki a szívbe nemes hajtást oltott" tanítványai, kollegái, családtagjai szívében mindig élni fog.

Pihenésed legyen csendes. Kató néni.

Mihály Szilárdné

"A mai nap is bizonyította, hogy milyen sok értékes népdalt tudnak ezen a vidéken az emberek.

Az elhangzott 70 énekből 36 régi stílusú népdal volt, 6 új stílusú és csak 20 műdal vagy kérdéses eredetű.

Sajnos voltak olyan versenyzők, akik éppen a választott műdalok miatt nem értek el jobb eredményt, annak ellenére, hogy nagyon szépen énekeltek.

Voltak olyanok, akik ugyan népdalokat énekeltek csodálatosan, szépen, tisztán, de egészen más vidékről. Léven a mai népdalvetélkedő homoródmonti, ők is hátrányos helyzetbe kerültek azokkal szemben, akik helyi népdalokat hoztak.

Felhívom a tanítók, szakirányítók figyelmét, hogy lehetőleg erre a vidékre vagy legalább Székelyföldre jellemző énekeket válasszanak a versenyzőknek ezekre az alkalmakra, ismertessék meg elsősorban a helyi jellegzetes népdalokat."

Részlet Szalay Rózsika bírálóbizottsági tag értékelő beszédéből

TANMESÉK

A róka és a holló

Téma és variációk

Róka s a holló, megírta Aesopus,
Mégis elismétlem e témát pár szóval,
Majd megtoldom egy pár variációval.

A téma

Fenn csücsült a holló a dús nyárfa ágán,
Csőrében jó nagy sajt fogyasztásra várván.
Arra kószált búsan a ravaszdi róka,
Ki nem jutott sajtához fagyosszentek óta.
Hogy a fára nézett, elszállt komor kedve,
Felujjongva tört fel mohó gyomornedve.

És szólt álnok bájjal: Tollad, óh be ékes,
Hogy madárkirály légy, régen esedékes!
És a neved "Holló", oly olvadó-omló,
Csak hangod nyikorog, mint egy rozsdás olló.
A dicséret szép szó, ámde a bírálat
Már olyasvalami, mit ki nem bír állat.
Nos hát a holló, hogy meggyőzze a dörét,
Vad rikácsolással tátotta ki csőrét.
A sajtja lehullott, erre várt a róka,
Ezúttal elnyerte tetszését a nóta.

Első variáció

A róka szájában egy jó darab rockfort,
Megette a felét, de már az is sok volt.
Komoran állt ott fenn a holló a hársfán,
S megakadt szeme mesebeli társán.
Nosza ő is rögtön ravaszkodni kezdett,
Fondorkodott, tervelt, s az eredmény ez lett:
Ha ez nem ismeri Aesopus meséjét,
Megadta a sors a sajtszerzés esélyét.
És máris megszólal cifra ódon-módon
- Ó, róka, ne hidd, hogy csak gúnyolódom!
Királyi paláznál szebb vörhenyes bundád,
Le is nyúzzák rólad mielőtt megunnád,
Mégis tekintélyed csorbítja a szegyen,
Hogy hangod megszuklik fenn a magas Cében.
Rókánk e sértésre tágra tátva száját,
Cáfolatul tüstént üvöltött egy skálát.
De meg kell jegyeznem erről az esetről,
Hogy a sajt a fára azért nem esett föl.

Második variáció

Fenn csücsült a holló, falt sok pusztadörít,
Annyi maradt mégis, majd lehúzta csőrít.
Lent a rókánál egy jó nagy ementáli,
De már falánk gyomra kezdett ellenállni.
Hogy látta a hollót ez a megcsömörölt

-Brr, még egy sajt!- morgott- Vigye el az ördög!
- Hogy vagyunk? - szólt oda a holló ásitva,
S a sajtja lehullott a selymes pázsitra.
- Fújj, vidd el! -nyöszörgött undorral a róka,
S amit tett azóta neveztek el róla.

Harmadik variáció

Éhesen gubbasztott a holló a hárs ágán,
S töprengett az idő változandóságán.
Éppen arra kószált a bús, sovány róka,
Sajtikát nem evett húshagyókedd óta.
Meglátván a hollót, könnyesen sóhajtott:
- Mit ér ravaszágom, ha nincsen neked sajtod?
- Nincs - felelt a holló- Rég nem ettem sajtot
Viszont dalolhatok, hogyha úgy óhajtod.
Tudom kedvedre volt múltkor is az ének.
-Sajttal! - szólt a róka- így kell a fenének.

Negyedik variáció

Fenn csücsült a holló a dús hársfa ágán,
Csőrében trappista hivalkodott sárgán.
Jött az éhes róka. Látta, hogy a helyzet
Megegyezik azzal, mit Aesopus jezett.
Szólt hát álnok bájjal: - Tollad, óh be ékes,
Hogy primadonna légy régen esedékes!
És a neved! Hallgasd, hogy zeng lágyan
HOLLÓ
Csak hangod nyikorog, mint egy rozsdás olló.
De hiába várta a ravaszdi róka,
Hogy sajtot hullat majd a holló-nóta.
Mi volt eme nem várt, különleges, ritka
Szerény, józan hallgatásnak titka?
Nem hajszolta dicsvágy? Sem nagyzási hó-
bort?
Nem!.... Az igaz viszont, hogy fehér holló volt.

Tojást festettünk Nagyszombaton,

s ahogyan az Lenni szokás, ilyenkor a falunk apraja-nagyja pepecsel és izzad a tűzhely vagy fűtő mellett, mert töltött bárány, bor és piros tojás nélkül nem is lenne igazán húsvét a húsvét.

A kultúrházban is összegyűltünk. Felsőszegből lejöttek. Bányáról feljöttek és Középszegből érkeztek sokan feleleveníve a régimódi kesicével és olvadt viasszal mintázott tojásírást, ugyanakkor a harisnyába kötött cserelapis és virágmintás változatát is gyakoroltuk, míg néhányan a fagypiszlót sósavba vagy ecetbe mártó s azzal a színes tojásra mintát karcoló módját választották díszítésnek.

Ez utóbbi serkenti legjobban a tojást díszítő diletáns művészek fantáziáját és bár jócskán elrugaszkodtunk a pártás, lópatkós, gereblyés népi változatoktól, igen kedves és szívdertő alkotások születtek. Sok festett tojásról visszanevettek a Gyermekfilharmónia jelvényének fejecskéi Haáz tanár nagy gyönyörűségére, aki az egész tojásfestő kistábor szervezte Kele Évával, Kiss Zsuzsával, Balázs Hajnival, Szabó Enikővel, Mihály Krisztinával, Filip Lettivel együtt.

A hazafias érzelműek Szent István koronás címert és Rákóczi süveget pingáltak, és olyan békés, derűs hangulat uralkodott a teremben. Letekintve a karzatról színes hangyabolyhoz hasonlított a tojást festő társaság.

Olvadt viasz aromás illata belengte a termet, a Gyermekfilharmónia CD háttérzenéjére dúdolásztunk, festeget-

tünk, trükköket és mintákat lestünk.

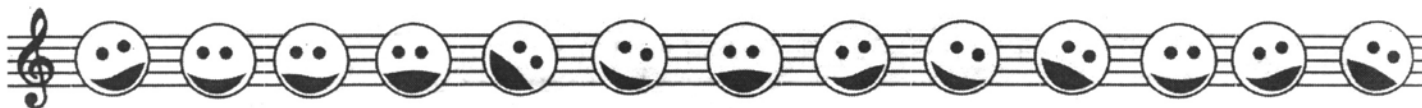
És ebbe a hagulatba csöppent bele egy magyarországi turistacsoport, akik csomagjaikat az előtérbe ledobálva siettek be a terembe. Becsalogatta őket a kíváncsiság.

"Jó, hogy erről lenem késtünk, ez érdekes, igazán érdekes!"- hadonászott egy érdeklődő és szemlátomást lelkes öregúr, miközben a társaság asztaltól asztalig sétált; nézelődtek, ismerkedtek velünk, és közben talán kicsit irigykedtek. Ezt onnan gondolom, hogy bár fáradtan érkeztek, ők is kesicét kerestek és a helybeliek közé vegyülve buzgón iparkodtak tojásokat mintázni, csomagjaikra ügyet sem vetve frissen festett tojásokat őriztek tenyerükben, hogy össze ne törjenek.

S hogy a piros tojások mellett kék és zöld színűek is visítanak, az még élénkebbé varázsolja a később fonott szalmakosárban nevető színes tojás kupacot.

"Szerencsére jókor érkezünk"- mondogatták magyarországi vendégeink, és hogy ittlétük egyik emlékezetes élménye marad a tojásfestő délután azt elhisszük nekik. Mint ahogyan azok sem felejtik el a szentegyházasfalusi ünnepnapokat, akik megélhették azokat. Mert ünnepnap a népdalvetelkedő, a filnapok és nótázások, ezeknek értékfordozó és értékmeztartó ereje és amikor elkészön a vendég így búcsúzik tőlünk: Isten áldása rátok, mert vagytok. Köszönjük.

Ambrus Edit

Levél a Filinek

*Kopog, zörög egy gondolat.
Egy csodás kis patak,
Mely Szentegyházáról fakad.
Kristálytisztá csobogása
Száz gyermeknek dalolása.*

Dicsérettessék az Úr Jézus Szent Neve!

Bocsánatot kérek a zavarásomért, de nem bírom ki, hogy meg ne említsem a múlt év decemberében adott ünnepi koncert élményét a vajdahunyadi katolikus temp-

lomban. Ma is cseng a főleinkben a gyönyörű zene, nincs szó, nincs betű, amely azt leírhatná, be tudná mutatni e szép ünnepet. Aki látta, hallotta, annak sincs ereje e műsor bemutatására. Leírom, amit én láttam:

Mikor megérkeztek, mindenki tudta, mit kell csinálnia. A színpad felépítése az oltár előtt gyorsan ment - kipp-kopp szól a kalapács - egykettőre készen volt a pódium emelkedő formában. A sok személy alig fért, mindenki féloldalt állt. Istenem, de szép volt! Ennél szebb, jobb nem is lehetett volna!

Hála és köszönet, Isten fizesse meg mindannyiuknak!

Lőrincz György
Vajdahunyad, 2003.február 20.

Hibaigazítás

Az elmúlt lapszámunkban az Éghajlat-változás, árvizek c. cikkben a 200 C helyett 20° C értendő, mert a számítógép a fokot 0-nak ismerte fel.

Apróhirdetés

Lófarkú kislány hasonló barátot keres!

Idényviccek

Két cserebogár szeretkezik. Egy harmadik nézi. Jön egy negyedik bogár, kérdi:

- Maga cserebogár?

A válasz:

- Nem, én csak nézem!

Tanfőnéni:

- A gólya zömmel békával táplálkozik. Nos, mit eszik a gólya?

Móricka:

- Zömöt, békát....

HIREK

Vége-valahára megértük azt, hogy megoldódott a szemét eltakarításának, szállításának gondja. 2003-tól a SIMÓ- PRESS cég emberei gyűjtik hetente a kihelyezett zsákokat, ürítik a szemétládákat, kukákat.

Megkönnyebbülhet immár a patak, de a vízmosásokban, bokrok alján szanaszét még igen sok gyűjtögetnivaló akad.

Idén május 1-én hirtelen köszöntött be a tavasz, másnap a nyár is. Egy hét alatt virágba borult a természet, 30 fokos a kánikula. Az utcákon senki se jár, mindenki a mezőn nyüzsög. Pityókaültetés, szántás-vetés kora ez.

Megnyílt a Termálfürdő is, a gyermekek nagy bánatára, hiszen véget ért a vakáció, megkezdődött az iskola, s vele együtt a félévi írások is. Sebaj, majd a nyáron, szénacsinálás közben megmártozhatnak a 25 fokos vízben, potom 20. 000 lejért.

A "Bartók Béla" Művelődési Ház szervezésében újra indult a Baráti Társalgó Klub. A BTK május 22-én zárja tevékenységi programját: Erdélyi történelem és művészetek III. rész: Rákócziól Trianonig.

Horváth Arany " A csillagok nem álmodnak" című könyvét mutatták be februárban a Városi Könyvtár szervezésében. A szerzőről így fogalmazott Pálfy G. István: " Horváth Arany újságírása a történelemíráshoz hasonlít. Nem azt írja ami most valakinek politikai vagy más érdekből hasznos, hanem azt amit a nemzetiségi és nemzeti közösség túlélése szempontjából a mában megkerülhetetlennek tart, s ami a későbbi történeti kutatások számára is fontos lehet."

A Horváth Arannyal való találkozások jeles napokká válnak az egyszerű ember életében, csak még mindig nem tudjuk kérődjő vagy felkiáltó jellel mondjuk-e: "Eljön a mi világunk."

Szerkesztőség címe: Városi könyvtár
Köztársaság u. 24. Tel. 246 393
RO - 4154 Szentegyháza (Vlahita)

Szerkeszti:
Haáz Sándor
Szabó Enikő
Szabó Klára

Nyomda: Rotaprint
Tördelte: Elekes István